

Quomodo clarior es me quae sum ancilla diei
 atque Aurora vocor? Nescio; tu tamen es. 30
 Nusquam alibi ni in te possem me perdere totam;
 me spectavisti: perdita tota fui.
 Num meminisse potes noctem traxisse in amore
 nos duo tunc primam? Forsan et ipsa abiit.
 At tu me quoque tum cepisti, oblivio mentis! 35
 Tantum oblita mei surgere paene fugit.
 Me repetentem ad te poscis non rursus abire:
 namque, ut amavi ego te, me quoque nunc ita amas.
 Nolens debebam; questusque ab amante relinqui²
 tandem me pateris lumina ferre polo. 40
 Tunc nos felices fuimus quod amavimus ambo,
 sed non aeterna est fervida laetitia;
 neve tua subita me denique morte relinquo
 serius ocius, heu!, tempore in hoc timeo.
 Inter spem curamque hominem te vivere nolo: 45
 quando es mortalis, talia fata tibi.
 Reprimere hunc obitum decerno Iovemque precari
 semper eundem te vivere posse meum.
 Iuppiter ut me audit consentit; tum quoque ridet:
 “Vivat abhinc ut vis: idem homo, non iuvenis”. 50
 Lugeo te fraudemque, velimque extinguere dicta,
 sed sunt invicto ferrea pacta Iovi.
 Nulla tibi ignaro potui tunc dicere, turpis,
 sed mea culpa est te posse mori minime.
 Hoc tibi nunc fateor maeroris noxia nostri; 55
 tu tamen haud sequeris aspera verba mea.
 Post pactum redeo. Me expectans, sponse, cubili
 velle ais uxorem ducere me propere.

² Cf. Ov., *Fast.* 6, 473.

Adnuo sed tristis: scio te mecum esse futurum;
num quoque eris laetus? Nescio et hoc timeo. 60

Tu tamen interea semper me dicis amare:
laeta fui. Tanto fallere vis, male amor?

Mature tibi do natos, qui funditus ambo
sunt fortes, Memnon Emathioque tui³.

At rapit interea tempus te unaque senescis; 65
nescius at pacti prosperus es genere.

Albam tum video cadere et rarescere totam
ore comam in pulchro, sponse, tuisque umeris.

Concidit Emathio⁴. Sumus ambo horrore repleti:
natis non iustum te superesse tuis. 70

Sic dicis. Sed ego hoc timeo ne aetate senescas
maestaque ne possis noscere pacta mea;

Alcidae precibus cum dat densis Iolao
diva iuventam, et ego tum tibi posco eadem.

Haec multi poscunt (incedit coniugis aetas), 75
at qui decepit me, omnibus ipse negat⁵.

Despero atque animo descendit ab ore tenebra,
maeror me capiunt altaque maestitia.

Tunc aliquem (fateor) volui temptare virentem,
sed iocus ille fuit, te modo semper amo. 80

Clarus erat Cephalus⁶, Cephalo mihi clarior es tu:
haec tibi dicebam; tu tamen et senior.

Haec tibi dicebam, sed lassa amentis amati,
quem nec amavi, tunc ipsa tamen rapui⁷.

³ Cf. Hes., *Theog.* 984-985: Τιθωνῶ δ' Ἡὼς τέκε Μέμνονα χαλκοκορυστήν / Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ Ἡμαθίωνα ἄνακτα.

⁴ De caede Emathionis, cf. Diod. Sic., *Bibl. Hist.* 4.27.3. Aurora, cum mater sit, plura de filii sui malignitate non dicit.

⁵ Scilicet Iuppiter: cf. Ov., *Met.* 9, 400-441.

⁶ Cf. Ov., *Her.* 4, 93-94.

⁷ Cf. Eur., *Hipp.* 454-456: ἴσασι δ' ὡς ἀνήρπασέν ποτε / ἢ καλλιφεγγῆς Κέφαλον ἐς θεοῦς Ἴεως / ἔρωτος οὔνεκ': in hac epistula, tamen, Aurora se Cephalum non amavisse dicit.

Primum Procris erat fido illi semper in ore ⁸ , sed cum nuda fui, Procris imago procul.	85
Noxius ille cupit Procrin deprendere sontem immutoque eius corpus et ipsum animum ⁹ .	
Cur narro haec tibi si me non intellegis ultro? Fari maesta velim, sed tibi serius est.	90
Omnia nunc dicam: nam postremum esse videbo (percipis haec?) ego te sic, hominem atque senem.	
Te perdam. Quare id faciam fortasse requiras ¹⁰ , sed tu nulla e me quaerere plura potes.	
Dicam cuncta tibi deflens, Tithone, silenti quae iam scis sed tu non meminisse potes.	95
Memnon noster erat quondam validissimus heros et te iactabas illius esse patrem.	
Audax ille venit Phrygiorum ad moenia summa ut vera evadant denique fata sua.	100
Pugnat magno animo Troiae cum luce parentis: illustrans caelum lustrat et ipsam aciem.	
Tum venit Aeacides ¹¹ ... sed nolo dicere plura. Quam melius te est haec non meminisse patrem!	
Mortuus es Troiae et iam post, me nate, dolore ima repleta tuo cordis, amate, mei.	105
Memnona ploravi mater ¹² . Tunc rore recenti primum orbem sparsi, Memnona sic lacrimans ¹³ .	
Cum cernis venientem me natumque querentem, quid, Tithone, facis? Flesne scelesta dolens?	110

⁸ Cf. Ov., *Met.* 7, 708. Aurora veritatem Cephali narrationis subvertit.

⁹ Cf. Ov., *Met.* 7, 721-722.

¹⁰ Aurora celeberrimum Catulli locum laudat, id tamen subvertens: omnium nam oblitus Tithonus.

¹¹ Cf. Ov., *Met.* 13, 576-582.

¹² Cf. Ov., *Am.* 3, 9, 1.

¹³ Cf. Ov., *Met.* 13, 621-622.

sic erimus semper coniuncti tempore cuncto,
sic poteris forsā vel meminisse mei. 140

Quomodo tunc potero quae dico absolvere tota
si quoque nunc tibi iam tanta parans lacrimo?

Nescio, sed tibi opus. Sic angī tuque dolere
iam non debebis. Semper, amate, vale.

Lumina tunc visam fieri sic nescia veri: 145
numquam iterum poteris denique velle mori.

Lorenzo Salerno

Via Arena, 16

Mineo (CT)

lorenzo.salerno@sns.it

3505356705

Scuola Normale Superiore
Collegio Timpano – Via Lungarno Pacinotti, 51
Pisa